

Arrest

nr.X van 28 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 10 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 6 augustus 2011, verklaart er zich op 11 augustus 2011 vluchteling.

1.2. Op 28 maart 2012 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 29 maart 2012 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en van Peshawar (provincie KPK) afkomstig te zijn. U bent een Pashtoun van etnische origine. U had een succesvolle catering-service. Omdat u niet onbemiddeld bent, zijn er op een nacht in de zomer van 2011 vier personen naar uw huis gekomen. Drie van hen waren gewapend. Ze namen uw geld en onteerden uw vrouw. U viel flauw toen u getuige was van deze feiten. Toen u terug bijkwam, was u helemaal buiten zinnen. U scheidde van uw vrouw en gaf haar het huis. De religieuze schoolboeken (waaronder de Koran) van uw kinderen gooide u in een vlag van zinsverbijstering op straat. U bent daarna naar een vriend gegaan. De mensen van uw wijk hebben de religieuze boeken op straat gevonden. Zij zoeken u en willen u vermoorden.

Een week na de feiten verliet u Pakistan. U nam het vliegtuig naar Turkije. Vervolgens bent u via Griekenland, Italië en Frankrijk naar België gereisd. Op 11/08/2011 ging u zich aanmelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en vroeg u asiel aan.

U zegt niet terug te kunnen naar Pakistan waar de mensen naar u op zoek zijn. Bovendien beschouwt u zich niet langer als een moslim maar bent u van plan zich tot het christendom te bekeren.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie van uw Pakistaanse identiteitskaart voor en enkele boekjes in verband met uw nieuwe geloof.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw asielrelaas geen enkel geloof kan worden gehecht. Als het Commissariaat-generaal u vraagt waarom u Pakistan verliet, verklaart u dat de mensen van uw regio u zoeken en zullen doden omdat u religieuze boeken op straat gooide (CGVS, p.7,8). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken liet u dit aspect van uw asielrelaas vreemd genoeg geheel onvermeld. U stelde er louter dat u zich tot het christendom wou bekeren en dat uw bekering uw familie niet in gevaar mocht brengen (gehoorverslag DVZ, p.3, punt 5). Om die reden zou u Pakistan hebben verlaten. Dat u voor het Commissariaat-generaal een geheel nieuw vluchtmotief aanhaalt, is zeer merkwaardig en ondergraaft uw geloofwaardigheid. U argumenteert dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken geen details mocht vertellen (CGVS, p.6) en dat men het u ook niet vroeg (CGVS, p.8). Uw uitleg is niet ernstig: de aanval op uw familie, de aanranding van uw vrouw en de feiten die onmiddellijk hierna volgden, waaronder het onteren van de Koran en andere religieuze geschriften, kunnen bezwaarlijk als details worden beschouwd. Integendeel, zij blijken tijdens uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal de directe aanleiding tot uw vertrek uit het land. Het vluchtmotief dat u voor de Dienst Vreemdelingenzaken aanhaalde, namelijk uw wens om u in het buitenland tot het christendom te bekeren, laat u voor het Commissariaat-generaal onvermeld, tot u met uw eerdere verklaringen wordt geconfronteerd (CGVS, p.6). Dit alles doet ernstig afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Bovendien kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw wens om u ook effectief tot het christendom te bekeren. Vooreerst is het onduidelijk waarom u zich tot een ander geloof zou willen bekeren. Als het Commissariaat-generaal u twee keer vraagt wat er u aanspreekt in uw nieuwe geloof en waarom u deze stap zou zetten, antwoordt u geheel naast de kwestie en reikt u geen enkel element aan (CGVS, p.5). Als uw advocaat u dezelfde vraag stelt op het einde van het gehoor, antwoordt u dat u in Pakistan al te vaak smeergeld moest betalen en dat moslims vaak liegen (CGVS, p.8). Met dergelijke verklaringen maakt u het absoluut niet duidelijk waarom u zich tot een andere godsdienst zou willen bekeren. Uw voorgehouden wens om zich te bekeren is dan ook weinig geloofwaardig.

U maakt bovendien niet duidelijk welk geloof u heden belijdt, hoewel het Commissariaat-generaal u tot vier keer toe dezelfde vraag stelt (CGVS, p.5). U stelt dat u nog niets weet en dat men het u allemaal zal leren (CGVS, p.5), dat u de mensen die u iets leren niet lang hebt gesproken (CGVS, p.5) en dat u die personen tot op heden nog maar twee of drie keer ontmoette (CGVS, p.6). Ook dit roept de nodige vraagtekens op.

Hoewel u voor de Dienst Vreemdelingenzaken nog verklaarde dat u Pakistan verliet met de bedoeling om u tot het christendom te bekeren, blijkt tijdens het gehoor van 23/03/2012 dat u over het christendom helemaal niets weet. U zegt dat mensen in België met u praatten en u de Bijbel toonden. Op de vraag welk deel van de Bijbel u bestudeerde, zegt u dat deze persoon u een en ander heeft uitgelegd maar dat u ongeletterd bent (CGVS, p.5). Op de vraag welk verhaal uit de Bijbel u is bijgebleven, antwoordt u dat u zich dat niet kan herinneren (CGVS, p.5). Voorts weet u niet welke de christelijke feestdagen zijn. U zegt dat u de persoon die u dit zou leren, pas een maand geleden voor het eerst heeft gezien (CGVS, p.6). U heeft nog nooit gehoord van Pasen, laat staan dat u er de betekenis van kent (CGVS, p.7). Hoewel u al meer dan een half jaar in België vertoeft, moet worden geconstateerd dat u nog niets over het christendom weet. Nochtans was uw interesse in het christendom de reden waarom u dringend Pakistan moest verlaten. Dat uw kennis over dit geloof nihil is, valt niet te rijmen met uw beweerde wens om u te bekeren.

Verder blijkt dat u sinds uw aankomst in België slechts twee keer in een kerk bent geweest, al kan u niet zeggen in welke kerk dit zou zijn geweest (CGVS, p.6). Ook uit uw kerkbezoek kan niet worden afgeleid dat uw engagement om u te bekeren, ernstig moet worden genomen.

Van iemand die zich wil bekeren tot een andere religie, in casu het christendom, kan minstens verwacht worden dat hij deze weloverwogen, diepgaande keuze, gemotiveerd en overtuigend kan toelichten. In casu is dit geenszins het geval. Op geen enkel moment kan u uw beweerde motivatie tot bekering tot het christendom ondersteunen met overtuigende, gemotiveerde en aannemelijke verklaringen, noch met overtuigende stukken. Gezien deze vaststelling kan u niet als vluchteling worden erkend.

Tenslotte erkent het Commissariaat-generaal dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een bij periodes open strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw dossier blijkt dat het hier over een zeer lokaal conflict gaat dat zich voornamelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Daar uw ingeroepen vrees ongeloofwaardig is en u geen andere vrees of problemen inroept, wijst niets er op dat u zich niet elders in Pakistan zou kunnen vestigen. Wat dat betreft, wijst het Commissariaat-generaal ook op de aanwezigheid van Pashtoungeenschappen elders in Pakistan.

De documenten die u voorlegt vermogen bovenstaande appreciatie niet te wijzigen. Uw Pakistaans identiteitsdocument houdt geen verband met de beweerde vervolgingsfeiten en herstelt uw geloofwaardigheid niet. Voorts legt u enkele boekjes voor die volgens u iets met de Bijbel te maken hebben maar waarvan u de inhoud niet kent. U zegt dat u deze gewoon bijhoudt, dat u ze niet kan lezen maar dat diegene die ze u bezorgde een volgende keer zou uitleggen wat er in staat. Nogmaals toont u hiermee aan dat uw wens om u te bekeren niet geloofwaardig is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, evenals van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt dat het Commissariaat-generaal ten onrechte stelt dat verzoeker een nieuw en ongeloofwaardig vluchtmotief aanhaalt. De realiteit is dat de Dienst Vreemdelingenzaken wegens tijdsgebrek niet alle relevante elementen kan opnemen in het gehoorverslag. Verzoeker kan niet worden verweten dat hij dient te weten wat voor de Dienst Vreemdelingenzaken relevant is.

Verzoeker stelde tijdens zijn gehoorverslag bij het Commissariaat-generaal dat hij ontgoocheld is in de koran en de moslimcultuur die is doordrongen van geweld en corruptie. Verzoeker beantwoordde bijgevolg duidelijk de vraag van het Commissariaat-generaal waarom hij zich tot het christendom wenste te bekeren.

Het is normaal dat de kennis van verzoeker over het christendom momenteel beperkt is gelet op de culturele achtergrond van verzoeker. Het Commissariaat-generaal kan niet ernstig van verzoeker verwachten dat hij reeds een uitgebreide kennis heeft van het christendom aangezien verzoeker geen Nederlands of Frans kent om hem te verdiepen in de bijbel. De mogelijkheid tot integratie en het aanleren van het christendom wordt verzoeker ook belet aangezien hij de geldelijke middelen niet heeft om lessen te volgen en hem evenmin veel lessen in het christendom worden aangeboden.

Verzoeker besluit dat hij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus minstens voor de subsidiaire beschermingsstatus aangezien hij bij terugkeer naar Pakistan het risico loopt te worden mishandeld en zelfs vermoord omwille van zijn afkeer van de islam en zijn bekering tot het christendom.

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de verhoorverslagen van de Dienst Vreemdelingenzaken en van het Commissariaat-generaal en dat verzoeker tijdens die gehoren de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Verzoeker ondertekende het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken, waarmee hij te kennen gaf dat de door hem verstrekte inlichtingen op recht zijn. Hij maakte geen opmerkingen betreffende het gehoor bij het Commissariaat-generaal. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS nr. 169.222 van 21 maart 2007). Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.3. De motiveringsplicht, zoals vervat in de voormelde wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, moet verzoeker toelaten de redenen te begrijpen die aan de basis liggen van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Verzoeker voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Verzoeker verklaart zijn land te hebben moeten verlaten omwille van zijn afkeer van de islam en zijn voornemen zich te bekeren tot het christendom.

Vooreerst stelde de bestreden beslissing terecht vast dat verzoeker bepaalde aspecten van zijn asielrelaas slechts voor het eerst aangebracht heeft bij het Commissariaat-generaal, meer bepaald de aanval op zijn familie, de aanranding van zijn vrouw en de feiten die onmiddellijk hierna volgden, waaronder het onteren van de Koran en andere religieuze geschriften. Deze elementen kunnen bezwaarlijk als details worden beschouwd temeer nu uit verzoekers verklaringen bij het Commissariaat-generaal blijkt dat zij de directe aanleiding vormden van zijn vertrek uit Pakistan. De vaststelling dat verzoeker dergelijke cruciale elementen geheel onbesproken liet bij het de Dienst Vreemdelingenzaken ondermijnt dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van dit onderdeel van zijn asielrelaas.

Met betrekking tot verzoekers wens om zich te bekeren tot het christendom blijkt het vooreerst volkomen onduidelijk te zijn waarom verzoeker zich wil bekeren tot een ander geloof. Als het Commissariaat-generaal hem twee keer vraagt wat er hem aanspreekt in zijn nieuwe geloof of waarom hij deze stap zou zetten, antwoordt verzoeker volkomen naast de kwestie en reikt hij geen enkel element aan (CGVS, p.5). Als verzoekers advocaat hem dezelfde vraag stelt op het einde van het gehoor, antwoordt hij dat hij in Pakistan al te vaak smeergeld moest betalen en dat moslims vaak liegen (CGVS, p.8). Met dergelijke nietszeggende en weinig overtuigende argumenten maakt verzoeker absoluut niet duidelijk waarom hij zich tot een andere godsdienst zou willen bekeren en kan hier enkel uit besloten worden dat verzoekers wil om zich te bekeren klaarblijkelijk louter geïnspireerd is door opportuniteitsoverwegingen. Bovendien is verzoekers kennis van christendom vrijwel onbestaande. Zo heeft verzoeker geen enkel idee welke de christelijke feestdagen zijn en heeft hij nog nooit gehoord van Pasen, laat staan dat hij er de betekenis van kent. Niettegenstaande verzoeker verklaarde dat mensen hem in België de Bijbel uitlegden blijkt hij evenmin in staat te zijn zich ook maar iets van de verhalen uit de Bijbel te herinneren. Van iemand die verklaart zich te willen bekeren tot het christendom mag een zekere kennis en interesse verwacht worden temeer nu de bekering van de islam naar het christendom een zeer ingrijpende gebeurtenis is met drastische gevolgen op maatschappelijk gebied. Dit klemmt des te meer nu de reden van verzoekers vertrek uit Pakistan uitsluitend gelegen is in zijn interesse in het christendom. Bijgevolg kan er geen enkel geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden wens om zich effectief tot het christendom te bekeren.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt tenslotte vast dat de verwerende partij erkent dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een in bepaalde periodes open strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Met recht stelt zij dat uit informatie (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat het hier over een zeer lokaal conflict gaat dat zich voornamelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Daar verzoekers vrees ongeloofwaardig is en hij geen andere problemen inroept maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij zich niet elders in Pakistan zou kunnen vestigen, temeer nu de commissaris-generaal gewezen heeft op de aanwezigheid van Pashtungemeenschappen elders in Pakistan.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER